

de mégis valami belőlem
van egyre inkább éledőben

és lehajol fénylő fölénye
a véges pusztulás fölébe

MOZDULATLAN

Mert elmozdulni sose vágytam
megálltam a magam helyén
volnék fa fújhatna a szél fenn
tartana lenn a televény

LEHETŐSÉG

Egy lélekzetnyi lehetőség
váratlan rés a kényszeren
mindig adódott valahogy
és ennyi elég volt nekem

László Noémi

PONTOSSÁG

Csak azt: fenyőfa hogy hasad,
nap merre tűz, meddig, miért,
sziklában merre visz az ér,
a zajban hogy kövesd magad;
csak azt tudod: a hang hová
hajolt, a víz honnan szakadt,
függőleges kövek között
a méretek hol alszanak;

vonal vonalba hol talál,
a pengeárnyék merre jár,

csak azt tudod: ha célba ér,
földtől vagy égtől függ az él,
s hogy még valódi, még remek.

Babonák nem kísértenek.

ÁTHALLÁS

mikor az árnyék elindult felém
ha megbicsaklott elviselte vállam
sok ág hajolt fordult sok arc utánam
az emlékezet földi tengelyén

füvek között helyemre nem találtam
sok furcsa név ragadt rám idegen
szavak körébe vitt igézetem
maradtam ott is akkor is hazátlan

mikor levéltől lassan elszakadt
a suttogás és földre hullt a fény
az emberélet útjának felén
kigyúlt a lomb s én megnémultan álltam

Thuróczy Katalin

HÁROM NYULAK

Csak kibírjam röhögés nélkül, add, Uramisten, hogy kibírjam, és ne üljek le a járda-szegélyre, térdem közé szorítva a műanyag szatyrot, és ne vihogjak bele a három nyúldög puha szőrébe, add, Uramisten!

Amint átszóltak, hogy van három nyúl, menjek értük, indultam. Éppen csak szebbre cseréltem az otthoni kopott tornacipőt, hogy mégsem abban, ha este tíz óra van, ez akkor is az Andrassy út, egy elegáns, patinás, meg szembejöhethet bárki, úgyhogy fölvettem a szebbiket, és átballagtam.